

Hece Yolculuđu

– YıldızToksöz · 09 Aralık 2012

HECE YOLCULUĐU

Çıktım hecenin yoluna yazdım aklım erdiğince,
Kuralları ezberledim kıt aklıma girdiğince.
En başından biliyordum emek gerek hece için,
Kolayına kaçanlara içerledim için için.
Heveslendim şairliğe bilmiyorken bu âlemi,
Çok sevdi ki, yorulmadı, durdurmak zordu kalemi.
Mürekkebi yüreğimden doluyordu tükendikçe,
Gaza gelip yazıyordum "muhteşem şiir" dendikçe.

Yaz dörtlüğü demlemeden paylaş hemen paşa paşa,
Yorumların sıralansın 'varol üstat, sen çok yaşa.'
Konusunu aşka bağla, sitemle vur açık açık,
Taşlamalar hazır dursun, ok dizilsin küçük küçük.
Kafiyenin örgüsünü, çeşidini anladım da,
Güçlüsünü zayıfını(!) çözemedim ilk adımda.
Türkçe yazmak marifetti anlaşılır olmalıydık,
Sözlere sanat giydirip hazineyi bulmalıydık.

Alfabenin tüm harfleri görmedi böyle eziyet,
Doksan dokuz şekle girdi kafiye bulmaktı niyet.
Kafiyesi redifiyle konu güzel olmalıydı,
Zemzem gibi aka aka gönüllere dolmalıydı.
Güzel ayak bulduğunda başkasına kaptırmadan,
Satırları bağlanmalı konusundan saptırmadan.
Bunlarla da iş bitmiyor bir de güzel final gerek,
Mest etmeli okuyanı keşke bitmese diyerek.

Böyle çıktım yolculuğa koş dediler emekledim,
Zaten tonla işim vardı üstüne hece ekledim.
Yürümeği öğrenmeden mümkün müdür hızla koşmak?
En güzeli yavaş yavaş ilerleyip yolu aşmak.
Saçlarını bu yollarda beyazlatan ustalara,
Saygısızca davranmaktan kıvanç duyan hastalara,

Denk geldikçe sinirlendim cehaletten dođan güce,
Çalışmayı sevmeyene çözülmöz bilmece hece.

Yıldız Toksöz